

124

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH

z dnia 24 marca 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie podwyższenia emerytur dla niektórych pracowników, zatrudnionych w stoczniach morskich.

Na podstawie art. 22 ust. 4 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1968 r. Nr 3, poz. 6 oraz z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i Nr 53, poz. 341) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 20 czerwca 1968 r. w sprawie podwyższenia emerytur dla niektórych pracowników zatrudnionych w stoczniach morskich (Dz. U. Nr 22, poz. 149) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Pracownikom, zatrudnionym w stoczniach morskich bezpośrednio przy budowie i remoncie statków morskich na stanowiskach pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia podwyższa się należne emerytury o 15% kwoty emerytury, jeżeli pracownik był zatrudniony na stanowiskach pracy objętych wykazem przez okres co najmniej 15 lat.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych: *W. Kawalec*

125

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU ZAGRANICZNEGO

z dnia 21 maja 1973 r.

w sprawie zwolnień od cła oraz od ograniczeń przywozu i wywozu.

Na podstawie art. 15 ust. 3 pkt 2 i ust. 4 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne.

§ 1. Do stosowania zwolnień od cła na podstawie niniejszego rozporządzenia właściwe są urzędy celne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§ 2. 1. Przedmioty zwolnione od cła w całości lub w części, zwolnione są zarazem od ograniczeń przywozu i wywozu, wprowadzonych stosownie do art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”.

2. Rozporządzenie nie narusza odrębnych przepisów i umów międzynarodowych ustanawiających zakazy i ograniczenia zwłaszcza ze względu na dobro lub bezpieczeństwo publiczne, zdrowie ludzi, ochronę zwierząt, roślin, dobra kultury i interes dewizowy (art. 9 ustawy).

3. W razie potrzeby ustalenia wartości przedmiotu, wartość tę ustala organ administracji celnej opierając się na obowiązujących cennikach, znajomości cen lub oświadczeniu strony, posiłkując się w miarę możliwości przedstawionymi przez stronę rachunkami lub innymi dokumentami albo świadectwami rzeczoznawców.

§ 3. Jeżeli przepis rozporządzenia ustanawia możliwość zwolnienia od cła, oznacza to możliwość zwolnienia w całości lub w części.

§ 4. 1. Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zwolnienie od cła może nastąpić pod warunkiem, że w ozna-

czonym terminie przedmiot objęty zwolnieniem będzie używany w określonym celu lub zgodnie z określonym przeznaczeniem albo że nie będzie odstąpiony.

2. Zwolnienie od cła przywozowego pod warunkiem przewidzianym w ust. 1 powoduje, że dopuszczenie przedmiotu do obrotu na polskim obszarze celnym następuje z zastrzeżeniem (art. 4 ust. 3 ustawy).

3. W razie naruszenia warunku (ust. 1) zwolnienie od cła staje się niebyłe i cło ciężące na przedmiocie staje się wymagalne. Jeżeli przedmiot podlega ograniczeniu przywozu lub wywozu, staje się wymagalna kwota równoważności przedmiotu, gdy jest ona wyższa niż ciężące cło lub gdy na przedmiot ten cła nie ustanowiono. Wymagalne stają się również odsetki za zwłokę (art. 41 ust. 1 ustawy), licząc od dnia naruszenia warunku.

Rozdział 2

Zwolnienia w ruchu osobowym.

§ 5. Przy ustalaniu rodzaju i ilości przedmiotów, które stosownie do przepisów niniejszego rozdziału podlegają zwolnieniu od cła albo objęte są zezwoleniem na warunkowy przywóz lub wywóz bez uiszczenia cła i składania zabezpieczenia cła, uwzględnia się płeć, wiek, zawód osoby przekraczającej granicę państwową, porę roku, cel, kierunek i sposób odbywania podróży, zwłaszcza zaś okoliczność, czy przewożone przedmioty są lub były potrzebne tej osobie w czasie trwania podróży.

§ 6. 1. Podróżnym w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest osoba przekraczająca granicę państwową na podstawie paszportu albo równoznacznego dokumentu, z wyjątkiem osób przekraczających granicę w sąsiedzkim